

I grevens tid

DET LATER TIL AT djeveldyrking er på moten. Unge mennesker med lave frisørutgifter samles i grotter og skur for å hylde satan. Noe av hensikten er sannsynligvis å gjøre oss andre opprørt eller fortvilet. Det eneste man virkelig kan bli opprørt over er imidlertid at disse unge menneskene ikke har fått med seg det forhold at mørkets fyrste forlengst har bemektiget seg nesten alle kommandoplasser i det moderne samfunn. Det finnes snart ikke den avis eller fjernsynskanal som ikke djevelen disponerer uinnskrenket. Å dyrke satan i vår tid må være like meningsgivende som å dyrke løvetann og kveke.

Man behøver ikke å tenne på kirker for å drive Gud ut av den norske kristenhet. Det har biskop Aarflot og hans haleheng av ryggløse fariseere gjort for lenge siden. Nylig ble det rabalder fordi staten utnevnte en biskop som etter hva vi forstår ikke er noe videre opptatt av hva som står i Bibelen. For en utenforstående er det vanskelig å begripe at det kan være noe å koke en paneldebatt på. Det er da virkelig meget uinteressant hvem som blir ansatt i en kirke hvor Gud ble avsatt for såpass lenge siden. Den norske kirke av idag er et avsjelet statlig religionsvesen med like stor åndelig makt som veivesenet. Det begynner å bli en mannsalder siden religiøse mennesker fant seg til rette i statskirken.

Hvis Greven og hans mørke trosfeller har slik en ubendig lyst til å gjøre noe opprørende og støtende, burde de dyrke Gud. Det ville de i det minste være nokså ale-

Alarm

NOEN HAR VÆRT så omtenkssomme å sende meg et tilbud på en tyverialarm for biler. Det særegne med den innretningen man tilbød meg, var at det egentlig ikke var noen alarm. Den hadde bare alarmens ytre kjennetegn. Et rødt lys som blinket på dashbordet. Av den grunn var den ganske rimelig i anskaffelse. Jeg tenkte ved meg selv at dette var en glitrende idé, i pakt med alle tidens øvrige tendenser. Forlengst har vi kjøpt krokodillemerker i løsvekt og sydd på våre gamle klær, så det ser ut som vi er velkledt. Vi har kjøpt falske sveitsiske klokker fra Hong Kong for å virke tidsmessige. Vi har en ultrafiolett lysmaskin som vi bruker hver morgen, så det ser ut som vi er bereist. Vi ringer til stønende båndspillere i Taiwan for å tro at noen er betatt av oss.

Hjemme har vi kunstige planter overalt, så det ser ut som vi lever i pakt med naturen. Vi har furugulv i vinyl og tapet med murstensmønster, så det ser ut som vi bor både solid og sunt. Vi har en peis med roterende lampe, så det ser ut som vi har ved

såvel som varme. I bokhyllen har vi bokrygger av plastikk, slik at folk tror vi er belest. På lang avstand ser det nesten ut som vi er anstendige mennesker.

Selvfølgelig må vi ha en alarm, som virker alarmerende. For alarmerende er det da virkelig at mindre og mindre er hva det ser ut som. Hvor fint ville det ikke være om man også utviklet en innretning som gjorde at det så ut som man hadde bil. Våre liv begynner å minne om hildringer på varme dager. Det eneste vi mangler er igrunnen en batteridrevet synapse-stimulator i hypofysen, en slik som kunne gi inntrykk av at vi er i live. ■

Oppløst og vedtatt

DET TOK SIN TID, men endelig er det nå oppklart en gang for alle. Kjærlighet skyldes overproduksjon av phenylethylamin i hjernen. Et stoff som er i nær slekt med amfetamin. Det har psykobiologen Anthony Walsh kommet frem til. Vi har lenge hatt en anelse om at det var noe muffens med kjærligheten. Derfor var det godt å få den demontert i sine hestlige bestanddeler.

Slik det i sin tid var godt å få oppklart at vin består av istykertråkkede druer som ved katalytisk hydratisering er blitt forvandlet til sykloalifatiske hydrokarboner. Platon og Søren Kierkegaard trodde begge det bodde sannhet i vinen, men så viser det seg ved nærmere undersøkelser at den

hovedsaklig består av nervegiften etanol. Vin vet vi nå er en drikk som egner seg best hvis man, som Jesus, er på det rene med at man skal korsfestes tidlig neste morgen. For ikke å glemme tobakken, som har behaget og beåndet mennesker på jorden i tretusen år, inntil det plutselig ble oppdaget at tobakk i vesentlig består av det meget giftige alkaloidet nikotin, et derivat av pyridin, i nær slekt med stryknin og atropin.

Nå er turen kommet til kjærligheten, og straks ser vi elskerne blant oss i et nytt og grellere lys. Nå ser vi at de er innvortes narkomane og behandlingstrengende. Gjorde man rett, internerte man dem på et avrusningssenter. Eftersom tegn kan tyde på at det er en tallrik gruppe man står overfor, ville det muligens være mer hensiktsmessig å inkludere dem i regjeringens metadon-program. Målet må uansett være et phenylethylaminfritt Norge i år 2000. Og målet vil utvilsomt bli nådd. Med mindre noen griper de regjerende reduksjonister hardt i auris externa og forteller at den likkolde formelverden de har tilsølt våre hoder med siden vi satt på skolebenken, gjør det tindrende logisk å fastslå at Stillehavet mangler tre prosent på å være en eneste stor agurk. ■

Av Niels Chr. Geelmuyden